

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.712 van 13 februari 2018
in de zaak A. 224.139/XIV-37.601**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 3. XXXXX
 4. XXXXX
 5. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johan Thoen
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Amerikalei 104A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 2 januari 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 196.014 van 30 november 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 8 januari 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Daargelaten de vraag of het eerste middel op ontvankelijke wijze voor het eerst kan worden aangevoerd in de graad van administratieve cassatie, gaan de verzoekers voorbij aan artikel 57/9, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ dat luidt als volgt:

“Voor de bevoegdheden omschreven in de artikelen 52/4, 57/6, 1° tot 15°, 57/6/1, 57/6/2 en 57/6/3, wordt de beslissing genomen door de Commissaris-generaal of bij delegatie door zijn adjuncten en dit onder gezag en leiding van de Commissaris-generaal. In dat geval ondertekenen de adjuncten met de formule ‘Bij delegatie’.”

’s Raads arrest nr. 193.616 van 28 mei 2009 waarnaar de verzoekers verwijzen, had nog betrekking op artikel 57/9 zoals die bepaling gold voor de wijziging door de wet van 30 december 2009 ‘houdende diverse bepalingen’ waarmee de voorwaarde van de verhindering van de commissaris-generaal werd geschrapt.

Het eerste middel kan, voor zover het ontvankelijk is, niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

2. In het tweede middel herhalen de verzoekers het middel dat zij reeds hebben aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dit middel op enige wijze te betrekken op de concrete vaststellingen van het bestreden arrest. Het middel is dan ook enkel gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden, noch om de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing te beoordelen. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 1000 euro, elk voor een vijfde.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertien februari tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams